

Civillisten ophører ved Kongens Død, svarer det til, at et Embede inddrages, og naar et Embede inddrages, er en almindelig Embedsmands Stilling den, at han faar Ventepenge, han faar $\frac{2}{3}$ af sin pensionsberettigede Indtægt som Ventepenge i 5 Aar, og først efter 5 Aars Førløb faar han den eventuelt mindre Pension, men naar ved Kongens Død Civillisten ophører, og dermed en Hofembedsmands Embede ophører eller inddrages, bliver han straks sat paa Pension, det vil altsaa sige, han har en mindre gunstig Stilling end en almindelig Embedsmand. Jeg deler den højtærede Finansministers Opfattelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt man her i Rigsdagen kan tage med i Betragtning ved Afgørelsen af, om en Mand skal have Pension eller ikke, de Omstændigheder, der har ført til, at han ikke indtræder i den nye Konges Tjeneste. Ligesom den højtærede Finansminister tror jeg, det vil være umuligt at inddrage et saadan Moment under Overvejelserne med Hensyn til, om man skal tilstaa ham Pension eller ikke.

K. M. Klausen: Jeg kan ikke forstaa den højtærede Finansminister, naar han her udtaler, at han mener at praktisere Sparsommelighed ved disse to Love. Naturligvis kan der være forskellige Meninger om Sparsommelighed. Der er Folk, der strør om sig med Penge til alle Sider og alligevel vil gælde for at være sparsommelige, og den højtærede Minister mener maaske, at det, som der er Tale om i det ene Lovforslag, at bevilge 90,000 Kr. i aarlige Understøttelser og Pensioner foruden de Beløb, der skal gives en Gang for alle, er at være sparsommelig. Men jeg vil sige til den højtærede Minister, at hans Begreber om Sparsommelighed og mine er vidt forskellige. Ligeledes mente den højtærede Minister, at det andet Lovforslag, som gaar ud paa at binde de kommende Rigsdage, skulde opfattes som Udtryk for hans sparsommelige Sans. Det kan jeg ikke erkende er rigtigt. Dette, at vi nu ved et Lovforslag paatager os ved fremtidigt Tronskifte at pensionere 13 Embedsmænd og 22 Betjente, synes jeg er at bære os letsindigt ad med Statens Penge. Det kan jo være, at der, naar et nyt Tronskifte finder Sted, staar et stærkt Flertal i denne Sal, som er bestemt Modstander af at yde Bevillinger i det Øjemed, og saa er man bundet af den Lov, som denne Rigsdag har vedtaget. Jeg synes, det er letsindigt, ja næsten uforsvar-

ligt, at denne Rigsdag vil binde kommende Rigsdage ved Lovbestemmelser, der kan blive saa kostbare for Statskassen, som Tilfældet er her.

Zahle: Den højtærede Finansminister sagde, at det var Hensynet til Grev Brockenhuus-Schack, der havde været bestemmende for det Parti, jeg tilhører. Maa jeg rette den Bemærkning derhen, at jeg har anført Grev Brockenhuus-Schack som Eksempel paa det Princip, der bevirker, at vi ikke kan gaa med til at vedtage disse Lovforslag. Jeg rettede ikke noget personligt Angreb paa Grev Brockenhuus-Schack, og det vilde jeg ikke gøre. Hvis Spørgsmaalet saa endda kun drejede sig om ham, men det er mig ubekendt, hvor mange andre blandt dem, som der er foreslaaet Pension til, den nuværende Konge gerne havde set fortsætte deres Embeds- eller Bestillingsvirksomhed under den nye Civilliste. Det er netop dette, at der muligt kan være mange andre i samme Stilling som Grev Brockenhuus-Schack, som gør, at vi maa stemme imod Loven. Det er ogsaa det, som gør, at vi ikke har kunnet stille Ændringsforslag, thi naar vi ikke kan faa Ministerens Medvirkning dertil, kan vi ikke vide, hvor mange der i saa Henseende kan være Tale om. Grunden til, at vi ikke kan gaa med til disse Love, er den Omstændighed, at en Hofembedsmand eller -funktionær kan faa Pension, selv om han gaar af paa Grund af ham tilregnelig Aarsag, idet det er ifølge hans egen fri Beslutning, at han ikke fortsætter sin Embedsvirksomhed, medens derimod en Statsembedsmand kun faar Pension, naar han gaar af paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag. At Grev Brockenhuus-Schack eller andre, som er stillede paa lignende Maade som han, skulde have Ventepenge, forstaaer jeg ikke, thi efter at han ifølge egen Beslutning er gaaet ud af Hof-tjenesten, er han vedblivende i Statens Tjeneste, hvor han faar en aarlig Løn af over 10,000 Kr. Ej heller er det mig muligt at vide, hvad den ærede Ordfører mener med, at hans Embede er indtaget, naar Hofmarskallatet bestaar den Dag i Dag, ligesom det bestod indtil Kong Frederik den Ottendes Død, og Grev Brockenhuus-Schack kunde have beklædt Hofmarskallatet den Dag i Dag, lige saa godt som han gjorde det, Dagen før Kong Frederik den Ottende døde.

Hermed sluttede Forhandlingen.